

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.841 van 8 mei 2018
in de zaak A. 224.959/XIV-37.685**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 3. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Brecht De Schutter
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Olivetenvest 21
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 9 april 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 200.669 van 5 maart 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 18 april 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat “[i]ntegendeel met wat verzoekers stellen, [...] uit [zijn] advies [blijkt] [...] dat de ambtenaar-geneesheer rekening houdt met het posttraumatisch stresssyndroom, het gegeven dat het trauma in eerste instantie is opgelopen in het herkomstland al waar het niet

is behandeld, met de dood van hun kind in België en met de ondertussen ondergane behandeling in België sedert minstens 2012”. Deze vaststellingen vinden wel degelijk steun in het advies van de ambtenaar-geneesheer zoals dat in het bestreden arrest is opgenomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt daarbij op dat de verzoekers “[m]et het louter verwijzen naar de mening van de eigen artsen van de tweede verzoekende partij en het citeren ervan [...] voorbij [gaan] aan de objectieve informatie en bronnen waarop de ambtenaar-geneesheer zich steunt” en besluit dat “verzoekers door te verwijzen naar de attesten die zij bijbrachten niet aannemelijk maken dat enkel een behandeling in België in een voor hen veilige omgeving in België en in de nabijheid van het graf van hun kind de enige oplossing is voor de behandeling van de medische problematiek van de tweede verzoekende partij” en dat “[v]erzoekers [...] niet aannemelijk [maken] dat hun medische problematiek in het herkomstland niet ‘nuttig’ kan worden behandelend en [...] evenmin aannemelijk [maken] dat het gehele land Armenië, waar de behandeling kan plaatsgrijpen in de eigen taal, geen veilige context kan bieden”. Daarmee is de grief van de verzoekers reeds omstandig beantwoord en voldoet het bestreden arrest aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. De kritiek van verzoekers dat niet correct werd geantwoord op de bewering dat tweede verzoekster niet adequaat medisch kan worden behandeld in Armenië raakt de grond van de zaak. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 600 euro, elk voor een derde.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op acht mei tweeduizend achttien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams